

ste og mest rationelle Maade er utvivlsomt den, at Staten erhverver og nedlægger Aalegaarden ved Resenbro samt erhverver Aalegaardsretten ved Silkeborg Papirfabrik. Det er ogsaa min Opfattelse, at begge disse Særrettigheder kan erhverves uden videre, maaske helt uden Udgift for Statskassen. Det maa nemlig tages i Betragtning, at det i Lovforslaget er foreslaaet at nedlægge og bortsaelge Frisen-vold Laksegaard med tilhørende Enge og Jorder, hvilket sikkert vil kunne indbringe en Sum, der er tilstrækkelig stor til, at man for den kan foretage disse Erhvervelser. Jeg vil derfor meget anmode den højtærede Landbrugsminister om snarest muligt at lade iværksætte en nøje Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal, og jeg haaber, at denne Undersøgelse maa føre til et gunstigt Resultat, og navnlig at den maa føre til det Resultat, at Aalegaarden ved Resenbro kan blive nedlagt, og at Aalegaardsretten ved Silkeborg kan blive erhvervet. Jeg tror ikke, vi behøver at frygte for, at der andre Steder ved Aaen findes saadanne Særrettigheder. Der er en anden Aalegaardsret, men den er længere oppe, nemlig ved Ry Mølle, men fra Silkeborg indtil Randers Fjords Udløb i Havet er der sikkert ikke flere.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg kunde have ønsket en noget anden Fredningstid for Laks og Ørred, jeg havde hellere set, at den var begyndt noget tidligere, men da det maa erkendes, at det har meget stor Betydning, særlig for Kontrollen, at Fredningstiden er ens for alle ferske Vande, har jeg resigneret og er gaaet med til den foreslaaede Fredningstid. Med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget og ligesom den ærede sidste Taler (Mortensen) udtale Haabet om, at Udvalgsbehandlingen maa blive meget kort, saa at det kan lykkes i Aar at faa Lovforslaget ophøjet til Lov. Det vil sikkert blive en Lov, der vil vække almindelig Tilfredshed blandt den interesserede Befolkning.

Wulff: Da det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), som tidligere har repræsenteret min Gruppe i denne Sag og ogsaa vilde have taget Ordet i Dag, er forhindret i at være til Stede, skal jeg i hans Sted paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt og velvillig Fremme. Jeg behøver ikke at gaa ind paa Enkeltheder, ikke alene fordi det er gjort i stærkt Omfang af de fore-

gaaende Ordførere, men ogsaa fordi Sagen i det hele taget er fuldkommen gennemdrøftet i et Udvalg, som er naaet til Enighed og, saa vidt jeg forstaar, i det væsentlige ogsaa til Enighed med den højtærede Minister. Sagen ligger altsaa saaledes, at det tør antages, at dens Fuldendelse vil være sikret, naar den paa ny kommer i Udvalg. Jeg kan altsaa tilsige min Gruppens Medvirken til, at Sagen fremmes paa det Grundlag, hvorpaa den foreligger.

Jacob Christensen: De tre første Talere, som har haft Ordet i denne Sag, har alle været Medlemmer af den Kommission, der har været nedsat til Undersøgelse af disse Forhold, og det er derfor naturligt, at deres Udtalelser alle gik ud paa at anbefale Lovforslaget, som det foreligger, da der jo i Kommissionen var Enstemmighed om Betænkningen, og da Landbrugsministeren har fremsat Lovforslaget her ganske i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning. Jeg kan ikke helt ud slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger; om jeg end i det væsentlige kan tiltræde det, er der dog Enkeltheder, som jeg gerne vil have Lov at anke over, og som jeg henstiller om muligt maa blive ændret under den Udvalgsbehandling, der forhaabentlig forestaar.

Blandt de Spørgsmaal, som Kommissionen særlig skulde overveje, var navnlig Nedlæggelsen af Fiskegaarden ved Frisen-vold og Aalegaarden ved Resenbro. Disse to Spørgsmaal er allerede udførligt omtalte af de foregaaende Talere, og jeg skal derfor fatte mig i størst mulige Korthed. Jeg kan tiltræde, at Nedlæggelse af Frisen-vold Laksegaard finder Sted, og jeg erkender det heldige i, at man, idet der stilles Forslag om, at Jorden skal sælges, dog har sikret sig, at man beholder et Stykke Jord paa begge Sider af Aaen, og ligeledes forbeholder sig den fremtidige Fiskeriet. Derimod kan jeg ikke give den Tanke, der er fremkommet i Lovforslaget om Salg, min Tilslutning, lige saa lidt som jeg kunde gøre det med Hensyn til det Lovforslag, der forhandlede umiddelbart før. Jeg kan ikke erkende den Fremgangsmaade for rigtig, at Staten saaledes afhænder sine Jorder, og jeg vil meget henstille, at det bliver gjort til Genstand for Overvejelse, om der ikke paa anden Maade kan disponeres over Jorden, saaledes at den kan bevares for Staten, idet jeg ikke kan tænke mig andet, end at Jorden let vil kunne bortforpagtes, saa-